

TELE PENSJONISTEN

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund Nr. 2104 - 30. årgang

Telepensjonistenes Landsforbund

Postadresse: 1331 Fornebu. Besøksadresse: Kongensgt. 8, Oslo.

Telefon 22 77 69 52 - telefaks 22 77 69 55,

e-post: kon.telepensjonistene@telenor.com - Nettside: www.telepensjonistene.no**Landsstyret**

Leder	Gerd Waaktaar Gamst, Lille Borgenvei 14A, 0370 Oslo	tlf. 22 49 46 50
Nestleder	Arnulf Krokan, Haldenv. 9, 1387 Asker	66 78 35 44
Sekretær	Einar Heggelund, John Colletts alle 97B, 0870 Oslo	22 18 48 29
Kasserer	Ragnhild Møklebust, Ekraavn. 7C, 0756 Oslo	22 50 38 19
Styremedlemmer	Gerd Parelius, Bøckmannsvei 24, 7019 Trondheim	73 93 10 20
	Bjarne Ulvang, Myrhollet 242, 5142 Fyllingsdalen	55 16 38 65
	Gerd Blomstrand Kristensen, Tjeldberget 11, 8012 Bodø	75 58 11 68
	Elisabeth Augland, Koggevn. 62, 4624 Kristiansand	38 08 52 78
Vararepresentant	Jan H. Andreassen, Blomstervn. 37, 2208 Kongsvinger	62 81 59 40
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo	22 65 30 05
	Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1362 Hosle	67 14 10 20
Vararepresentant	Reidun Sandnes, Terrasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80
Redaktør:	Jahn Hassel, Harry Borthens vei 14, 7040 Trondheim	tlf. 73 50 01 67
	E-post: janhasse@online.no	mob. 918 39 635
Forsidebilde:	Utsmykning på danskebåten. Foto: Arne Fosse	
Grafisk Produksjon:	Lade Offset A/S	
Opplag:	3550	

Innhold:

Lederen har ordet	3	Nytt æresmedlem i Haugesund	10
Redaktørens hjørne	4	Sofustanker	11
Trøndervår	5	Fra kabelspleiser til matgrosist	12
www.telepensjonistene.no	5	“Åpen linje” lukket	15
Tankespinn en godværsdag i slutten av mai .6		Takk for innsatsen Ole!	15
Nytt fra arbeidsutvalget	7	Kristiansund presenterer seg	16
Landstreff og strandhogg i København	8	Jubileum i Haugesund	17
Om EU-spørsmålet	10	Dansk telemuseum en opplevelse	19

Frist for innlegg til neste nr.: 1. september 2004

Send helst stoff via E-post eller på diskett via posten.

Redaktøren forbeholder seg retten til å forkorte innlegg.

LEDEREN HAR ORDET

Uberegnelige mai måned ga landet vårt varierte værforhold - fra høysommer-temperaturer først i måneden til snøbyger og isnende kald nordavind mot slutten. For å gi oss en ekstra spenning i hverdagen, ble det over natten inflasjon i streiker; med kø-ståing for prosaiske ting som babybleier, havregryn og øl – mens avisene våre dessverre uteble.

Slike hverdagsproblemer drukner likevel totalt mot de forstemmende nyheter og hendelser som møter oss via fjernsynsskjermen hver dag. Vi holdes å jour om fangemishandling, rasering av boliger, rakettagrep, selvmordsbombere, kidnappinger mv. Vi er utrolig heldige som hører hjemme i en så rolig og beskyttet del av verden, og vi må ikke glemme å sette pris på det.

På lederkonferansen på "Crown of Scandinavia" i april møttes 38 ledere fra lokalforeningene og fra forbundsstyret, og totalt på landstreffet var det 234 deltakere. Arrangementet gikk meget greitt, og turen var tydelig populær blant deltakerne. Det kom flere anmodninger om gjentakelse ved neste korsvei. De 38 på lederkonferansen kunne nok ha ønsket seg en litt romsligere timeplan, med tid til en grundigere drøfting av sakene. Opplegg og reisetid ga imidlertid ikke anledning til det denne gang.

Det hyggelige budskap til lederkonferansen var at forbundets økonomiske situasjon nå er mer stabil og oversiktlig enn den har vært de 3 siste årene. En hovedårsak er at vi er i ferd med å få foreningenes husleieutgifter ned mot et akseptabelt nivå, samt at vi har holdt en stram økonomisk styring med utgiftene. Vi har videre fått bedre oversikt omkring den støtten Telenor kan forventes å gi oss.

Siden det nå er avgjort at foreningene selv må dekke 20 % av husleieutgiftene i 2004, er det flere av dem som engasjerer seg for å få til en endring og en bedring i egen husleiesituasjon. Dette er svært positivt, ikke minst siden det

er planen at fra 2005 skal prosentandelen for egendekning økes ytterligere.

Ordningen med delvis egendekning av husleie frigjør økonomiske midler for forbundet, noe som gir oss mulighet til å gi økt tildeling pr. medlem totalt sett. Dette bidrar dermed til en jevnere fordeling av midlene mellom foreningene. De foreningene som ikke har hatt kontorer med husleien betalt av forbundet, har som kjent følt at de kom dårligere ut på grunn av denne ordningen.

Det blir en økning i tildeling pr. medlem allerede i inneværende år, og vi håper at dette gir foreningene anledning til et enda bedre arbeid til beste for medlemmene.

Støtten til foreningene sendes ut i slutten av juni måned. Men - litt pekefinger her! - foreningene bør fortsatt vurdere størrelsen på egen kontingent. Den er svært lav hos enkelte.

Årets G-regulering gikk i havn uten brudd denne gang. Folketrygden og pensjonen fra Statens Pensjonskasse blir regulert med 3,5 % med virkning fra 1. mai 2004. Ut fra den lave prisstigningen landet har hatt, samt en moderat lønnsøkning, synes det å være en realistisk regulering, og Norsk Pensjonistforbund og LO godtok tilbudet.

Vi er imidlertid meget spent på hvilken regulering pensjonistene får fra Telenor Pensjonskasse. Etter løftebruddet og null-reguleringen i fjor, har Telenor nå mulighet til å rette opp den uretten de gjorde mot pensjonistene, samt bedre sitt eget image i forhold til den oppsikt denne saken har vakt i media.

Neste år, - i 2005 -, er det tid for landsmøte igjen. Det vil finne sted i Bergen i månedsskiftet mai/juni. Telepensjonistene i Bergen ønsker oss velkommen dit, og de har allerede startet arbeidet med de praktiske sider av arrangementet. Det er en omfattende oppgave å ta imot 80 - 100 delegater. Vi gleder oss og håper at så mange som mulig av foreningene våre finner anledning til å sende sine delegater til landsmøtet.

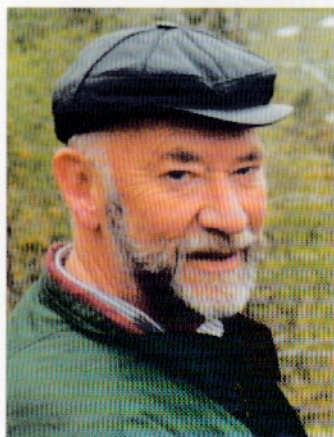
I noen sommeruker nå fra slutten av juni vil aktiviteten ligge på et behagelig labert nivå, - både hos oss i forbundet og i de enkelte foreningene. La oss endelig ta godt vare på den fine tiden som nå ligger foran oss, og så møtes vi med nye og friske krefter til høsten.

Jeg ønsker samtlige medlemmer en riktig god sommer!

Gerd Waaktaar Gamst

REDAKTØRENS HJØRNE

Å ha ansvaret for Telepensjonisten kan være en stri jobb. Riktignok gir det en beskjedne ekstraintekt, men omregnet til timelønn for tid ved PC-en blir det ikke stort. En smule positiv tilbakemelding når et nummer er i boks, teller med. Men redaktørstresset og bekymringen kunne jeg vært foruten: Er det nok stoff? Er det rimelig bra?

Blir manus ferdig i tide? Holder budsjettet? Hvordan få støtteannonser? Er bladet for snilt, for slemt, uinteressant, aktuelt?

Men noen goder er det da. En tur til Oslo på landsstyremøte i ny og ne. Deltaking på landstreff og landsmøte. Men i sum: Det sliter på forventingen om å være pensjonist uten forpliktelser. Så tiden for å be om avløsning nærmer seg.

Landstreffet på danskebåten og dagen i København i slutten av april var en positiv opplevelse for de 234 som deltok. Jeg valgte å besøke det danske telemuseet og sammenligne med vårt eget telemuseum. Meg bekjent var jeg alene om å besøke dansk Post & Telemuseum i København. Jeg var også alene om å gå meg bort på vegen til Strøget og Købmagergate hvor museet ligger. Nok et eksempel på redaktørstress?

Flere av de andre pensjonistene på turen burde besøkt telemuseet i Kongens København. Utstillingene var på ingen måte nedstøvet. Bare det å lese intense kjærlighetsbrev fra forelskede damer og herrer på 1800-tallet på temautstillingen 'Din for evig', ga sterke inntrykk. Kjærlighetsbrev er nå avløst av dating på Internett og SMS meldinger, av og til med katastrofalt resultat for unge jenter som søker etter spenning og opplevelser. Selsomt var det også å være der alene sammen med en gruppe døvstumme. Stillheten blant 10-15 umælende mennesker var øredøvende. Hva kan man ikke oppleve utenfor allfarveien.

Norsk telemuseum sliter, mens det danske seiler i medvind. Økonomien hos oss er vanskelig. Om ideene er der, bremser pengemangelen kreativiteten. Det er også forskjell på å ligge midt i byens sentrum med folk på alle kanter og å ha et museum i Oslos utkant. Mange tidligere lokaler står ledige i Kirkegata, de måtte da egne seg utmerket til sentrumsnære museale utstillinger?

"Åpen linje" har gått inn, uvisst av hvilken grunn. Informasjoner fra Telenor når ikke lenger fram til oss pensjonister. Den enes død kan bli den andres brød. Kanskje Telepensjonisten kan bli en ny formidler av aktuelle temaartikler og annen teleinformasjon? Helseannonsene i avisene blir vi jo automatisk forbi, de angår oss ikke. Men enkle artikler om produkter, priser og muligheter er vi interessert i.

D-dagen ble markert med stjernekledd generaler, oppkledd soldatveteraner i marsj og i rullestol, og de fremste av verdens politiske ledere til stede. Æret være de som den gang slo for vår rettferd og fred. Men har vi, generalene og lederne tatt lærdom? Befriende at den eneste ikke-offiser og eneste nordmann som fikk æresmedalje av den franske presidenten Jacques Chirac, var en norsk krigsseiler.

Strømpriser skal pensjonister ikke bekymre seg om midt på sommeren. Men det er et faktum at i vårmånedene importerer vi store mengder strøm for å dekke underskuddet i egen produksjon. Vi holder damlukene lukket for å fylle opp magasinene til vinteren, slik at E-verkene kan selge til høyeste pris når etterspørselen stiger. Nettleia er blitt halve strømprisen, så det betyr lite om kraftselskapene har strøm å selge eller ikke, pengene kommer inn likevel.

I motsetning til Telenor ser kraftselskapene ingen grunn til å kutte utgifter, de vokser, til glede for ansatte og arbeidsløse.

Fremtidige pensjoner har blitt et hett tema etter at pensjonskommisjonen la fram sitt forslag til fornying av pensjonssystemet. Vi nyter godt av dagens system og har lite å klage over, bortsett fra noen 'urettferdigheter' vi stadig plager oss selv med. Dagens arbeidstakere gjør rett i å kreve garantier for en økonomisk trygg alderdom. Også de må få anledning til å nyte friheten fra arbeidslivet noen år, før de blir for skrøle til å leve det gode pensjonistlivet.

Nytt sommeren! Og bruk mobilene til å fortelle om hvor fint vi har det. Det setter også Telenor pris på, bokstavelig talt.

Jahn

Trøndervår

Plutselig - praktfull
er du her
maiduft - musører
bare knær
lamming - leirfivel
maiblom
Fotball - fluer
såpeskum
Syklende syvåring
russelue

Bråtebrann - båtpuss
maurtue
Lufte vinterklær
tone sitt hår
få en annen kjær
Det er vår!

Mary Solvik

WWW.TELEPENSJONISTENE.NO

Har du en PC med Internettabonnement i familien? Da har du noen fordeler som andre ikke har. En av dem er at du med noen tastetrykk kan kople deg til telepensjonistenes nettside og bli oppdatert på hva Landstyret og pensjonistforeningene stiller med. Der finner du også en bunke bilder fra Landstreffet 2004. Kanskje finner du deg selv eller gamle telekompiser på danskebåten til København der.

Har du meninger å bære til torgs, er det bare å sette seg til å skrive, så kommer de opp på nettsida. Kanskje noen også vil svare deg på innlegget. Og mange vil kunne lese hva som er på gang og kanskje driste seg til å ta del i en diskusjon. EU spørsmålet begynner å bli hett tema. Hva betyr det for pensjonistene, og hva mener du?

Arne Fosse i Haugesund er drivkraften bak telepensjonistenes internettside. For vår generasjon som "eldre" er vi uvant med slike moderne greier. Likevel, det har noe for seg, bare vi kommer over terskelen med å bruke PC-en.

For de av oss som ikke er datafrelst og mestrer en PC, har vi kanskje et barnebarn som kan dette. Neste gang på besøk kan du jo imponere med å be ungdommen logge seg inn på adressen til telepensjonistene og vise deg innholdet.

"Gjesteboka" er siste tilvekst. Beskjedenhet eller frykt for å dumme seg ut, er ingen grunn til å la være å skrive en "gjestekommentar" der. For å demonstrere hva den kan brukes til, går jeg i denne skrivende stund inn på nettsida vår og legger igjen en kommentar om akkurat dette. (Logg inn da vel, og se hva jeg skrev lørdag 5. juni).

Det koster litt å holde seg med en egen informasjonsside på Internettet. Hvis den ikke blir brukt, er den ikke liv laga. Så støtt tiltaket med en informasjonsskanal på Internett ved å logge deg inn regelmessige, enten for å lese hva andre skriver, eller legge igjen et innlegg selv. Bare prøv, - DET E ITJ FALI, SJØ!

TANKESPINN EN GODVÆRS DAG I SLUTTEN AV MAI

Jeg har nettopp fylt 70 år - er blitt en kvinne i 70-80 åra - og det maner til ettertanke.

Jeg vil ikke hver dag minne meg sjøl om at jeg er kommet godt over livets middagshøyde. Men på den annen side er det ingen grunn til å utsette noe man lenge har tenkt å gjøre. En god venn på 85 har sterkt oppfordret meg til å iverksette eventuelle planer, enten det er å begynne på vevkurs eller å reise til Thailand. Han sier at ved normal aldring reduseres man fort etter 70. Det er sjølsagt individuelt, men allikevel ord som er vel verdt å merke seg. Men godstolen er så god, og med et kryssord i fanget og TV-en durende i forgrunnen, befinner jeg meg usigelig vel.

Hotell Cæsar har tatt sommerferie til ut i august, visstnok. Ikke en gang lærerne har så lang sommerferie! Men så mye trøbbel som folka i hotell Cæsar har å stri med, kan de nok trenge en lang sommerferie. Jeg får trøste meg med EastEnders på BBC prime så lenge.

Klipp fra siste dagers avislesing

Bush har falt av sykkel, men barsk som han er fortsatte han sykkelturen. Han har skrappt opp nesen, høyre hånd og begge knærne. Skal tru om de har flytende plaster i Amerika? Det er noe nytt som skal være så bra.

Følgende avisutklipp er av en helt annen karakter: En nordmann fikk 28 års fengsel av en gresk domstol for å ha voldtatt en 6-årig svensk gutt på Kreta. Etter søknad ble mannen overført til soning i Norge. Saken ble behandlet på nytt i Norge, og straffen ble nedsatt til 8 år. Tre år av dommen hadde han da sonet i gresk fengsel. Han har beskrevet soningen i gresk fengsel som en særdeles hard opplevelse. Forholdene var svær uhygieniske, kostholdet dårlig og hverdagen preget av vold fangene i mellom. Reduksjonen av straffen begrunnes med at straff som utmåles for denne type forhold ligger på et helt annet nivå i Norge enn i Hellas, noe som til dels skyldes kulturforskjeller. *Retten har også gitt fradrag i straffen for de vanskelige forholdene i greske fengsel!*

Har man glemt offeret? Avisa forteller ikke noe om hvordan 6-åringen har hatt det etter forbrytelsen. Han har kanskje fått en livslang straff.

Kriminalutviklingen i Trondheim og hvordan kan politiet og byens befolkning samarbeide om gode løsninger?

I Trondheim har vi Senioruniversitet som har foredrag med forskjellig innhold på hovedbiblioteket en gang i måneden, etterfulgt av debatt. Det siste foredraget hadde overnevnte tittel.

Passer onkel politi på oss, slik at vi kan føle oss trygge? Tja, alt er relativt. Behovet for trygghet er et grunnleggende menneskelig behov og nødvendig for at vi skal trives.

Politiet står overfor store utfordringer som krever evne til omstilling, samarbeid med andre lands politietater og økte økonomiske ressurser. Internasjonal kriminalitet omfatter også Norge. De som sitter på toppen og administrerer den verdensomspennende kriminaliteten, er velskolerte og nådeløse. De finns der man minst skulle vente det i følge Eva Jolys avsløringer. Norsk politi har et utstrakt samarbeid med andre lands politietater, i hovedsak de som omfattes av Schengen-avtalen. Gjennom dette samarbeidet finner en ofte at politiets arbeid i det enkelte land er preget av store forskjeller på grunn av ulik kultur og tradisjon.

På det lokale plan møter politiet stadig mer råhet og vold og mindre respekt. I gjennomsnitt overnatter 3000 personer i drukkenskapsarresten i Trondheim i løpet av året. I ca 1800 tilfelle skyldes det rus, de resterende har psykiatrisk årsak. Politiet får merarbeid på grunn av svikt i psykiatriomsorgen. Svikten skyldes svak kommuneøkonomi, slik det også er i de fleste kommuner.

Over halvparten av de anmeldelser som Trondheims politiet mottar i løpet av et år, gjelder vinningskriminalitet. Foredragsholderen la skylda på økt matrealisme og etterlyste en verdidebatt i samfunnet. Til slutt ble Senioruniversitet oppfordret til å foreslå tre områder som de vil at politiet skal prioritere. Jeg regner med at styret vil ta oppfordringen og svare.

Jeg innledet med å fortelle at jeg nettopp har fylt 70 år. Det har fått meg til å tenke på bestemor som 70-åring. Hun var nok mer slitt i kroppen enn meg, som enke på et småbruk på begynnelsen av 1900-tallet. Med 8 ukonfirmerte barn hadde hun bruk for både psykisk og fysisk styrke. Bestemor var klok og hadde evner til å leve etter og fatte dybden i den danske dikter og prest Jens Zetlitz dikt:

Lykke

*Hvor såre lidet vil der til for lykkelig at være,
et muntert sinn, en piges smil, en venn som gjør deg ære.
En hytte som deg skjule kan,
Sunt brød og kildens klar vand,
så meget visdom at du vil og bruger denne lære*

*Gull har sin glans og magt sin værd og vanærer ingen.
Det er rett smugt at være lærd, men det er ikke tingen.
Nei, skjelve ei for dårens dom
og tage dagen som den kom,
er mer en gull og ære verd, og deg det rover ingen.*

Eldbjørg Dahling

Nytt fra Arbeidsutvalget

I perioden 15. februar til 25.05.04 har arbeidsutvalget hatt elleve møter. De viktigste sakene har vært:

Leieavtaler med Telenor Eiendom.

Rammeavtalene for husleie og for drift og vedlikehold er nå undertegnet av begge parter og vil bli sendt ut til de aktuelle foreningene.

Telenor Eiendom (TE) har akseptert vårt krav om tilbakebetaling av for mye fakturert i forbindelse med flyttingen fra U2 og Kongens gate 12 i Oslo. Beløpet er tilbakebetalt, og saken er avsluttet.

Landsstyrets vedtak om at de pensjonistforeningene som leier arealer fra Telenor Eiendom skal betale 20% av sin husleie selv i 2004, har resultert i at flere har endret eller sagt opp sine leieavtaler med TE. Arbeidsutvalget har kontaktet de aktuelle foreningene for å få oversikt over nye og avviklede leieforhold.

Lederkonferanse/Landstreff

Lederkonferansen ble avviklet 26.-27. april om bord i DFDS "Crown of Scandinavia". Arbeidsutvalget fikk stor hjelp fra Osloforeningen som har erfaring og ekspertise fra flere slike turer. Programmet for konferansen og gruppearbeidet ble utarbeidet av styremedlemmene Gerd Parelius og Gerd Blomstrand Kristensen. Arbeidsutvalget sitter igjen med et inntrykk av at konferansen og turen i sin helhet var vellykket. Særlig hyggelig var det at så mange telepensjonister med og uten ledsagere deltok på landstreffet. I alt 234 personer deltok på turen.

Landsmøte 2005

Som opplyst på Lederkonferansen har Telepensjonistenes forening Bergen påtatt seg å arrangere Landsmøtet i 2005 og har foreslått at møtet holdes på Bergen Airport Hotel. I skrivende stund gjenstår noen mindre avklaringer med hotellet. Bergensforeningen er i full gang med å løse dette, samt andre oppgaver i forbindelse med arrangementet.

Økonomisk tilskudd

Etter møte med representanter for Telenor Konsern forventer vi å få et tilskudd på i alt 2,3 millioner til vår virksomhet i 2004. Til nå har vi mottatt et forskudd på 1,5 millioner.

I tillegg har vi mottatt 6000 kr i støtte fra Kommunikasjonsforbundet og 5000 kr fra Tekna Tele (tidligere TS).

Fordeling av midler til foreningene i 2004

Arbeidsutvalget har utarbeidet en ny oversikt over tilgjengelige midler og en mulig fordeling av disse. Prinsippet for fordelingen må følge Landsmøtevedtaket om 2000 kroner per forening og restbeløpet fordelt per medlem. Spesielt på grunn av at foreningene skal betale deler av sin husleie selv, og at flere har redusert sine husleier, vil årets tildelte beløp per medlem bli betydelig høyere enn fjorårets. Arbeidsutvalgets forslag skal legges frem for Landsstyret i møte 2. juni.

Arbeidsutvalget ønsker alle telepensjonister en god sommer!

Arnulf K.

LANDSTREFF OG STRANDHOGG I KØBENHAVN

Landstreffet på danskeferja 26. – 28. april ga vårformemmelser og inspirasjon til telepensjonister fra hele landet. For fjerde gang arrangerte Osloforeningen vellykket tur til København.

Mens Osloståka dryppet sine tårer over byen, stevnet 234 telepensjonister ut fjorden med Crown of Scandinavia. Målet var Kongens København. Reiseleden og gjensynsleden lyste i alles øyne allerede i innsjekkingskøen på Vippetangen. Landstreffet for telepensjonistene har kommet for å bli, og danskebåten er et flott treffsted for de som pleier reiselede og avslapping i venners krets og hjemmekjent telemiljø.

Sjøluft, velsmakende måltider, taxfrishopping og teleprat med nye og gamle televenner, det er fine greier. Legg til flere timers landlov i København med vandringer etter eget hode på Strøget, en dansk baier i Nyhavn og handlesjokk i Magasin du Nord ved Kongens Nytorv, så har du pensjonistenes velværetur i et nøtteskall.

En etter hvert erfaren turkomité hadde sørget for rimelige priser og et glatt arrangement. Alle kom seg om bord og fant sin lugar og køye uten problemer. Noen alenerisende fikk kanskje overraskelser da lugarkameraten dukket opp. Og litt å undres på over korte liggetider i egen køye. Til sjøs skal ikke vårnatta soves bort, det hadde mange skjont.

Festmiddagen på heimturen i samlet spisesal var en prikk over i-en. Redaktøren fotograferte vilt, uten garanti for presseoppslag og navns nevning. Kvelden forsvant i lystig selskap i underholdningsavdelingen mellom dansegulv, bardisk og hvile i kollegers sittegruppe. Vettuge samtaler fikk ikke ørens lyd mens orkesteret herjet som verst. Da var det best for de med høreapparat som kunne slås av, og det fåtall som behersket tegnspråk.

Vel tilbake ved kaia på Vippetangen forsvant alle hver til sitt som dugg for solen. De langveisfarende med kollektive billigbilletter fikk lang ventetid i Tigerstaden på tog og fly, mens østlendingene var over alle hauger på et blunk. Og alle kom helskinnet gjennom tollene, selv om det klukket litt både her og der.

Ikke alle hadde full frihet. Landstreff betyr også lederkonferanse. Landsstyret og foreningens ledere hadde en jobb å gjøre. Frivillige lederverv har sin pris, det håper vi alle medlemmer av pensjonistforeningene skjønner. Å ha en leder som legger til rette for medlemmene og bruker mye fritid til pensjonistfellesskapets beste, er respektabelt og verdifullt. Om bord måtte de tillitsvalgte "ofre" om lag to timer hver kveld på foreningssaker. Det ble jobbet effektivt og med glød.

Forbundsleder Gerd med sine hjelpere skal ha stor takk for opplegg og innsats. Det er Gerd-enes år i forbundsstyret. Gerd

Samling i nattklubben

Fra middagen

Waaktaar Gamst har Gerd Parelius og Gerd Blomstrand som med-Gerdere. Det er godt parti – damer som kan, vil og vet. Ta vare på dem.

Sakene som var oppe til behandling forteller andre om. Hjem tar vi med oss minnene om nok en uforglemmelig tur, slik alle turer med telefolk er. Takken går til de som jobber og står på for oss. Takknemlighet også til forsynet som ga oss helse, mot og evne til å dele telealderdommen på tur med kjente og ukjente kolleger.

Telenor var som vanlig ikke med oss på turen, selv om de var innbudt. Det var neppe noe gjensidig savn. Likevel, det hadde gledet vårt pensjonisthjerne om vi hadde hørt et ymt fra den kanten også. Men leder-Gerd hadde likevel et klart

budskap: Lenge siden vi har hatt så godt forhold til Telenor som nå!

Så kjære Baksaas, ta det til deg for det er verdt: Et PLUSS som ikke vises på bunnlina, men som likevel monner på omdømmet.

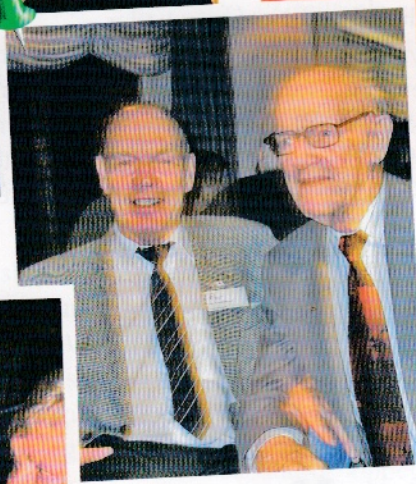
jahn

Noen slet med gruppearbeid

Trioen Eva-Marie Kvelland, Erling Normann (på bildet) og Kjell Bergli sørget for prikkfritt arrangement ved innsjekking.

To blad Andreassen

Trønderdamer har benket seg

Bergensere i storform

OM EU-SPØRSMÅLET

Jeg finner det interessant at redaktøren av "Telepensjonisten" har åpnet bladet for debatt om politiske saker, jfr. Harald Steiros innlegg om EU-spørsmålet i nr. 1/2004.

Kommentarer til noen av Harald Steiros NEI-argumenter:

"Det norske Stortinget vil bli om lag overflødig."

Hvis Norge blir medlem av EU, vil det norske Stortinget selvsagt fortsatt behandle norske lovforslag og foreta bevilgninger. Lovene må tilpasses EU's lover, men det må de også i dag i kraft av EØS-avtalen. At Norge skulle bli et lydrike under EU høres søkt ut. "Lydrike" er noe vi forbinder med Norge under dansketida.

"Vi må ut med eit utal milliardar til medlemspengar til EU-sløseriet..."

Det er riktig at EU har bygget opp et stort byråkrati i Brussel som er dyrt å holde i drift. Men Norge må som avtalepartner i EØS-avtalen også i dag betale noen milliarder til EU-systemet. Man kan ikke få fordeler i en stor felles-organisasjon uten selv å yte noe.

At det skulle bli større arbeidsledighet i Norge ved EU-medlemskap, høres ikke sannsynlig ut. Ved EU-medlemskap vil Norge kunne eksportere sine varer og tjenester uten toll til EU-landene, noe som vel skulle tilsi større virksomhet i norske bedrifter med derav øket behov for arbeidskraft.

Økonomisk historie har vist at opphevelse av handelsbarrierer, slik som toll mellom landene, har ført til øket handel og billigere varer for forbrukerne. Men EU handler

jo ikke bare om økonomi. I og med at de tidligere østblokk-landene nå er tilsluttet EU, står man overfor en historisk milepæl i Europa. Kriger og stridigheter som har herjet Europa siden middelalderen, vil endelig være et tilbaketog stadium, og landene vil kunne konsentrere seg om fredelig sameksistens i framtida. Riktignok lever vi nordmenn geografisk i utkanten av Europa, men det er underlig at Norge, som kulturelt og historisk like fullt er en del av Europa, skal stille seg utenfor fellesskapet av EU-land som nå er i ferd med å bygges.

Tidligere SP-leder Anne Enger Lahnstein introduserte begrepet "sjølråderett" som kronargumentet mot å melde Norge inn i EU. Dette argumentet som nåværende SP-leder også bruker i sin argumentasjon, er helt absurd i dag, når vi ser at Norge, uten å være EU-medlem, må tilpasse seg praktisk talt alle EU-direktiver uten forhandlinger.

Hvis Norge var medlem, kunne vi delta i forhandlingene i Brussel, og ikke som nå måtte "sitte på gangen".

Etter min mening er det nå på tide at Norge avslutter sin frivillige avsondrethet fra resten av Europa og går inn som fullverdig medlem av den europeiske union. Etter de seneste meningsmålinger ser det ut til at flertallet av det norske folk er i ferd med å komme til dette standpunkt.

Odd Kjølstad

Nytt æresmedlem i Haugesund

I forbindelse med 25-års jubileet for Telepensjonistenes forening i Haugesund ble Marit Danielson utnevnt som æresmedlem i foreningen. Det skjedde under stor festivitas på jubileumsfesten den 20. februar 2004. Marit Danielson ble hedret på denne måten av foreningens leder, Arne Fosse, for sitt mangeårige arbeid i foreningen.

Marit Danielson fikk diplom og æresmedlemskap av Arne Fosse for sin innsats for pensjonistforeningen i Haugesund.

SOFUSTANKER

Nok en sommer ligger foran. Vintergikta slipper taket, langsomt men sikkert. Etter de første ordentlige soldagene ble det å krype i skyggen igjen og stønne over at det var alt for varmt. Vi skulle vel vært vekselvarme som hoggormen og fiskene, vi gamle solslikkere. Så slapp vi unna årstidenes temperaturbesvær. Har aldri hørt om fisk med gikt eller hoggorm med svettetokter. Vitenskapen må vel kunne fikse det med en pille som gjør oss uavhengige av utetemperaturen. Tenk på hva aldersheimene kunne spare på oppvarming.

Jeg er ikke gammel lenger, bare eldre. Har nå heller aldri følt meg gammel, inni er jeg jo nærmest tenåring, i hvert fall når jentene kaster BH-en på solstranda. Å være gammel er ut, eldre er det vi er. Eldrebølgen gir jo mening, det er oss det. Gammelbølgen, eller kanskje gammel-flommen, - det har ikke samme klangen. Men en flodbølge kunne vi vært, rullet vi i flokk og i samme retning. Levealderen øker. 100-års bølgen blir fort en realitet. Det minner om katastrofe for samfunn og helsevesen.

Streiker var det nok av i mai. Ikke så at det berørte meg noe særlig. Litt tomt i bacon-boksen og eggmangel til tider, men vi sto han av. Fleskmangel er ikke det verste. Trygda kom som vanlig, og kooperasjonen hadde fulle hyller. De fagorganiserte transportsjåførene ville ha mer i posen en bransjens "snyltere", de som ikke betaler kontingent til foreninga. Rett eller galt? Det blir vel omtrent som om størrelsen av pensjonens skulle avhenge av om vi var medlem i pensjonistforeninga eller ikke. Og at du hadde betalt kontingent mens du jobbet.

Det stormer rundt Bush i mange land. Jeg eier en bushhatt, kjøpt i Australia for år tilbake. Etter Irak-krigen har den fått ny betydning. Nå kan den selges som Bushhat. USA synes å være på ville veier. Tar jeg med Israel og dusinvis av FN resolusjoner på steingrunn, er det grunn nok til å gi bort den hatten. Men en gammel kall skulle ikke bry seg om slikt. Det er jo viktigere om hjemmehjelpa kommer som lovet.

Telenoret har drevet med smartness i Trondheim? 30 medarbeidere i Kundeservice ble i fjor lokket over til ManPower, i følge TV-ruta. Alternativet hadde vært slutt-pakke og niste på veien ut av Telenoret. Jobbtilbudet var selvfølgelig bedre enn oppsigelse for ansatte som ennå ikke har begynt å tenke pensjon. Men akk. ManPower går til oppsigelser av de samme overførte etter et halvt år. Årsak: Andre enheter i Telenor har overtatt arbeidstilfanget. Lureri eller utviklinga?

Aksjeutbyttet for teleaksjene mine dumpet ned forleden. Beskjedne beløp. Men bedre enn hva banken min lokker med: Null % på brukskonto/lønnskonto. Og økte gebyrer

hele veien. Nå er det snart duket for Telespar som bankforbindelse for meg også. Den lave renta er en skandale for oss med sparepengene på bok. Men tør vi satse dem på teleaksjer?

Sex i alderdommen, sto det i et blad. Forekommer det da? spurta kona mi, hu Pauline. Hu kan forveksles med jekta Pauline, brei bak og imponerende med full seilføring når hun legger ut fra trygg havn i fjorden. Men sexy?

Jo da! Men hu må skrapes og pusses og oljes som en havseiler. Når alt er trimmet, kan det bli en barsk seilas. Ikke lenger som spennende reiser i ukjent farvann. Men det kan fortsatt bli skarpseiling med baut og vending og grunnbrott, om skipperen er på høyden.

Hva mener jeg med dette da? Jo, seksualiteten er ikke avskrevet eller død fordi om du rir på eldrebølgen. Men den må dyrkes og fremelskes. Selv 90-åringer på eldreheimen klapper pleierskene på rompa, får de sjansen. Så gutter og jenter med pensjon: Sexlivet er nødvendigvis ikke pensjonert! Skal jammen be redaktøren ta opp dette som tema i TP. Hva mener du om det?

Hjernevasking er ikke nytt. Pinsemenigheten i Sverige våknet opp til rettssak og medie jakt da presten ble anklaget for medvirkning til drap ved å ha påvirket sine trosfeller. Å tro for sterkt er farlig. Det avler fordommer. Og fordommer er ikke virkeligheten, det er hva du tror virkeligheten er. Og det har som regel noen andre fortalt deg. Selvomplevelse gir et tryggere fundament enn tro. Vanskeligheten ligger i at religion bygger på tro, ikke på opplevelse eller bevis.

Du verden, Sofus, må jeg si til meg selv, har jeg funnet ut alt dette alene? Sikkert ikke. Sofuser påvirkes også av det som skjer i verden rundt oss. Men tankene er mine, om ikke resultatet av tenkingen alltid er vel betenkt.

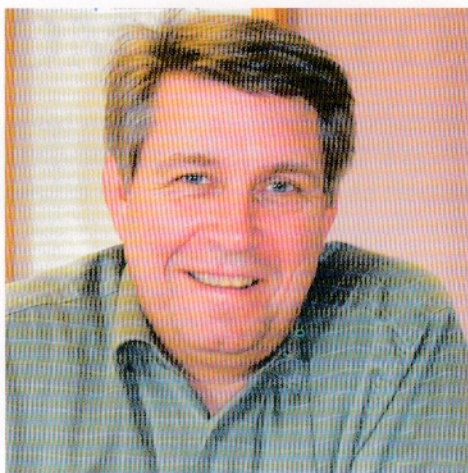
Telenor er stadig oppegående. Skulle nå også bare mangle. Jeg har da vært med og ført det fram. Baksas har mange å takke, ikke bare seg selv. Du skal ikke se i bakspeilet når du kjører fort, det er veien fremover som teller, lærte jeg på slutten av telenorlivet mitt. Men et råd fra en som snart skal eldrebølge: Bakspeilet viser at du er på en vei som er kjørt av mange før deg.

Veien bak kan du se på Telemuseet, om du vil. Som fører og veibygger havner du også der, når tiden er inne. Måtte bare museet bestå!

God sommer!

Sofus

Arve Mattson er daglig leder for MatGrossisten Midt-Norge AS.

FRA KABELSPLEISER TIL MATGROSSIST

Arve Mattson i Trondheim har gjort suksess som leder og medeier av firmaet MatGrossisten Midt-Norge AS i Trondheim, etter at han i frustrasjon sa opp stillingen sin i Telenor. Nå leder han egen bedrift med 100 mill i årlig omsetning. Mattson gir Telenor sine opplæringstilbud mye av æren for suksessen.

Telemontør med suksess

Sommeren 1969 ble Arve Mattson engasjert av Telegrafverket som spesialarbeider i færende lag og tok Fosenbåten til Brekstad på Ørlandet for å begynne i jobben. Det ble starten på 27 år i tjeneste for Telenor. Via montørkurs og jobb i langlinjelag ved Stjørdal montørstasjon, stasjonsmontør og montasjeleder i Trondheim, og tilbake til Stjørdal som leder av montørstasjonen der i 1992, hadde han tilsynelatende et godt fotfeste i Telenor da omorganisering for alvor skjøt fart på 90-tallet.

I 1993 ble han leder for ordresenteret i Trøndelag distriktet, og senere for teleområdets ordresenter da disse ordresentrene ble slått sammen i 1995. Signalene om behovet for omstillingsevne og kompetanseutvikling som forutsetning for å bli med i den nye tid var klare nok. Han gjorde det han ble oppfordret til. Med støtte fra Telenor tok han økonomisk utdanning på kveldstid. Likevel fikk han plutselig beskjed om at han var uaktuell i sin stilling da omorganiserings-spøkelset herjet som verst i 1996.

Folk i TNM skulle konkurrere med de som ennå satt i faste stillinger. Alle lederstillingene ble lyst ledig på nytt, og en ny tilsetningsprosess skulle gjennomføres. Men da han fikk beskjed av sin nye leder om at han ikke behøvde å søke sin gamle stilling, den var allerede besatt, var begeret fullt. Arve sa opp i frustrasjon og forbannelse i november 1996. Dermed ble grunnlaget lagt for en karriere som "grosserer".

Mot konkurs

I januar 1997 satset han sammen med en bror og en tredje partner pengene sine på et matdistribusjonsfirma som var på vaklende føtter. Men ved eierskiftet mistet dette firmaet et av sine viktigste agenturer, og omsetningen sank dramatisk. Etter knappe to år var konkursen et faktum, selv om de hadde greid å komme på offensiven etter den første nedturen.

Nytt firma

Men pågangsmotet var til stede. Et nytt firma – MatGrossisten Midt-Norge AS – ble startet i leide lokaler i Kjølageret på Brattørkaia. Basiskonseptet var å være spesialgrossist i handel med kjøtt, fisk og skaldyr. Markedet for dette nisjeproduktet var levering til detaljister og storhusholdninger i Trøndelag. Det ble blink. Omsetning og inntjening skjøt i været. Etter fire år var lokalene på Kjølageret blitt for små, og 28. oktober 2002 flyttet MatGrossisten inn i større og bedre lokaler på Lade i Trondheim. Denne datoen glemmes ikke så lett. Det forklares senere.

Lederopplæring Telenor viktig plattform

På 80- og 90-tallet satset Telenor på profesjonell lederopplæring. Arve Mattson deltok aktivt på det meste. Den lærdommen, sammen med lang og variert arbeidspraksis i Telenor og økonomisk tilleggsutdanning, ble det viktigste grunnlaget for å kunne lede og utvikle MatGrossisten til et solid firma med dyktige og motiverte medarbeidere. Verktøyet var strategiplaner og tilhørende handlingsplaner, rapportering og løpende oppfølging av resultater. Det har virket, helt etter læreboka fra Telenor.

Suksessfaktorer

Mattson ramser kjapt opp hva som er grunnlaget for den gode utviklingen:

- Erfaring og opplæring i Telenor
- Markedsvurdering - så muligheten som lå i nisjeproduktet som ikke var dekket i Trondheim og Trøndelag
- Satsing mot storhusholdninger (hoteller, restauranter, kafeer) og dagligvarehandel
- Kontrakter med storleverandører
- Avtaler med regionale matvareprodusenter og satsing på det beste fra vår egen landsdel
- Regelmessige strategisamlinger hvor visjoner – mål – strategier – handlingsplaner utvikles.

- Løpende resultatoppfølging
- Bruk av avanserte IT-løsninger for økonomisk oversikt og effektiv håndtering av varelager
- Informasjon og motivasjon

Utvikling

Resultatet for 2003 ble 81 mill kr i omsetning og 2 mill på bunnlinja, for å bruke kjent terminologi fra Telenor. For 2004 er budsjettet på 100 mill. Resultatet etter mai viser at resultatet ligger godt foran dette, så bedriften går så det suser. De store butikkjedene satser mer og mer på leveranser fra MatGrossisten fordi de konkurrer godt på pris, kvalitet og leveringspresisjon.

En omorganisering og utvidelse er gjennomført fra 1. februar 2004. "MatGrossisten Øst-Norge AS" ble da etablert på Mysen. Morfirmaet eier her 17 %.

Merkevare

Merkevarebygging og Innovasjon er et stikkord på strategisamlingene. En ny merkevare GOURMAND blir nå lansert. Bedriften har gjort seg bemerket som en av Trondheims største suksessbedrifter, og varebilenes logo er blitt et kjent trekk i bybildet og ute i distriktet.

Den nye merkevaren som lanseres i sommer.

Personalpolitikk

Arbeidsavtaler, medarbeidersamtaler, intern-kontroll og "husregler" er viktige momenter for å skape godt arbeids-

miljø og trivsel. "Vi sier hva vi gjør, og vi gjør som vi sier", er bedriftens slagord.

Hos oss er medarbeidersamtalene svært viktig for utvikling av medarbeiderne våre. Vi tar dette på alvor, sier Mattson. I Telenor prøvde man så godt man kunne, men i en organisasjon som er i stadig forandring og ledere kommer og går, blir forpliktende medarbeidersamtaler ofte et slag i lufta. Hos oss fungerer medarbeidersamtalene godt. Personlig utvikling er en viktig suksessfaktor, og alle samtaler og målsettinger blir jevnlig fulgt opp.

Som daglig leder får Mattson kopi av alle avtaler som gjøres under en medarbeidersamtale. Og han følger godt med, sier han. Som eksempel henter han frem en avtale fra uke 12 i år for en medarbeider, og forteller at avtalen nå blir fulgt opp av den ansattes leder i uke 23. Avtalen er selvfølgelig fortrolig, så hva den går ut på får TP ikke vite. Men som et eksempel nevner han at hvis en medarbeider på varelageret har avtale om å ta truckførerbevis innen en gitt dato, så har medarbeideren et problem hvis det ikke er noen framgang når avtalen følges opp.

Intern-kontroll

IK er et viktig tema for en bedrift som behandler matvarer. Det er strenge krav til hygiene. Det gjelder så vel renhold av biler, håndtering av varene og personlig hygiene.

Det praktiseres strengt i personaladministrasjon. Det reageres dersom avtaler, kvalitetsnormer og husregler ikke følges av den enkelte. Reaksjonsmønsteret er som i Telenor: Muntlig advarsel, skriftlig advarsel, oppsigelse. Ved uredelighet som tyveri og underslag er det kort prosess: Avskjed på dagen! Du minnes kanskje at Hermansen også var ganske nådeløs når det ble avdekket svindel og lureri i Telenor, sier Mattson, og blir litt skarp i stemmen. At det er slik, vet alle ansatte, legger han til.

Vi har små problemer med arbeidsstokken. De er godt motivert, får andel av overskuddet i form av bonus, og blir hørt når det gjelder forslag til forbedringer. Medarbeiderne oppdateres løpende med interne kurs, for eksempel i varekunnskap. Et annet eksempel er at innen 1. juli i år skal alle 23 ansatte ha gjennomgått førstehjelpkurs.

Strategi

MatGrossisten satser på lokale matvareprodusenter. Vi vil selge de beste varer som produseres i vår egen landsdel, sier Mattson. Nå har vi avtaler om vareleveranser innen vår bransje med 24 produsenter i Trøndelagsfylkene. I fjor omfattet dette vareleveranser for 29 millioner. Derved er vi blitt en motor for trønderske matprodusenter. På den måten tar vi vare på den verdiskapningen som skjer i Trøndelag. Dette er en viktig del av vår forretningsstrategi.

(fortsetter neste side)

LYKKENS PORTAL I KNAS

Gamle Bybro er et av Trondheims stolte kjennetegn. Den er både omsunget og kjent landet rundt for sin egenart og symbolverdi. Samme dag som MatGrossisten Midt-Norge AS tok det store spranget og flyttet fra trange lokaler på Brattøra til nye på Lade - mandag 28. oktober 2002 - fikk Mattson plutselig følgende alarmerende telefon: "Bila dokkers har kjørt ne Lykkens portal på Bybroa!"

Stressnivået var høyt nok fra før. Å flytte et stort lager av fryse- og kjølevarer fra en bydel til en annen uten at det gikk ut over kundene, var i seg selv en utfordring. Rask utrykking fra den nye kontorstolen på Lade til gamle Bybro var en reflekshandling. Var noen skadd? Heldigvis ikke. Men åstedet var et miserabelt syn. Der stod MatGrossistens store varebil med prangende logoer kilt fast under restene av det som hadde vært byens lykkeportal i hundrevis av år. Restene av den ene rødmalte portalen lå spredt utover brua. Snakk om reklame!

Hvordan reagerte sjefen?

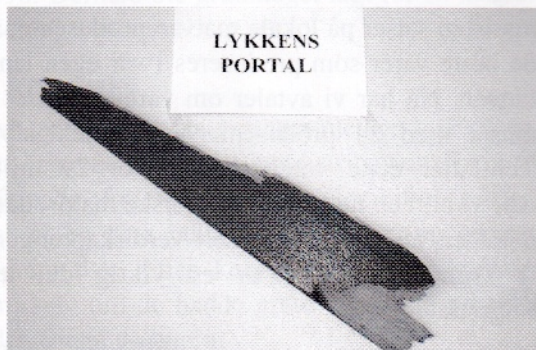
Andre ville kanskje fraskrevet seg et hvert ansvar og lagt skylda på en sjåføren som hadde brutt alle regler og kjørt ei 7-tonns varebil over ei bro som var skiltet med største belastning 3,7 tonn. Så ikke Arve Mattson. Han tenkte mest på den uerfarne sjåføren, 21 år gammel og ansatt i firmaet en måned. Det gjaldt å ta vare på han! Portalen var det lite å gjøre med.

I all hurlumheien hadde Arve Mattson likevel åndsnaerværelse til å ta med seg en stor bit av den sønderkjørte portalen, samtidig som han fikk den ulykkelige sjåføren bort fra sammenstimlingen og mediefolket som raskt dukket opp.

Mattson stilte opp for pressekorpsset og forklarte at sjåføren hadde i oppdrag å levere varer til kunder i henhold til avtale, selv om dette var firmaets store flyttested. I sin iver for å hjelpe til med flyttinga, valgte sjåføren raskeste veg over Bybrua tilbake, og dermed skjedde uhellet. Kassa var for høy for Lykkens portal.

Sjåføren måtte ut å kjøre ut nye varer dagen etterpå, men sammen med en erfaren kollega, forteller Arve. For sjåføren ble det ei klekkelig bot, men førerkortet holdt.

Å snu det negative til noe positivt er vanskelig. Arve

En bit av Lykkens portal henger på forkontoret.

Mattson greide det. Det kan kanskje læres på lederkurs. Men å ta hensyn til den svake part, er nok en naturlig reaksjon for meg, svarer Arve ettertenksomt, når jeg spør om hvorfor han handlet slik han gjorde.

Lykkens portal som spekebrett

Historien stanser ikke her. Trondheim kommune fikk utfordringen med å gjenreise den skamferte Lykkens Portal til 17. mai 2003. Det gikk greit, effektiv som Trondheim Bydrift er.

Under et tiltrengt ferieopphold på Bornholm sommeren 2003, fikk den samme Arve en ide: Hvor ble det av restene av denne hederskronte portalen? Vel tilbake i gamlelandet sporet han opp restene på et kommunalt lager. Ingen var lenger interessert i trebitene (som egentlig var ganske gedigne), og Arve fikk dem til givendes.

Og til jul i 2003 oppsto restene av Lykkens portal som 400 spekebrett! Med rødmalingen inntakt ble portalstolpene skåret opp og hver bit nummerert. Det ble til julegave til medarbeidere og kunder, innpakket i cellofan sammen med en gedigen spekepølsesnabb fra den lokale vareleve- randøren Eidsmo slakteri.

Snakk om suksess. Det ble oppslag i Dagbladet og innslag på TV. Bare Adresseavisen i Trondheim bommet på den saken, selv om de var tipset på forhånd.

Etter medieoppslagene var det mange som ville kjøpe spekebrettene, særlig ivrig var restaurantene langs Nidelven. Men spekebrettene var ikke til salgs. De var hedersgave til de utvalgte - egne ansatte, leverandører, kunder og Lutfesklauguet. Hvem fikk spekebrett nr 1? Slett ikke noen av sjefsfigurene. Nei, naturligvis den uheldige sjåføren. Som er og forblir anonym så lenge han selv ønsker.

-Men Lutfesklauguet da? spør vi i tilgjort uforstand. -Det er gamle kompisser fra Telenor, smiler Arve tilbake. Vi er en gjeng på 20 tidligere telekolleger som møtes årvisst til lutfeskildet for å mimre og jamre over det som en gang var. Noen har også dristet seg til tokt på Svalbard (tidligere omtalt i TP)

Arve Mattson er en tradisjonsbærer med nese for mer enn handel med gode matvarer. Og han blunker ikke med å gi Hermansens Telenor en stor del av æren for kunnskaper i resultatstyring og ledelse. Med tida i Telenor som utgangspunkt, har Arve Mattson blitt en gründer og en ener i sin nisje av trøndersk næringsliv. Og vist at det gode liv også kan finnes utafor Telenors vegger

52-åringen har fått sitt første barnebarn, og hevder han er blitt flinkere til å ta tid til familien og verne om fritida si. -Tid til fritid må også planlegges, og på søndag drar jeg med kona til Rhodos, ble hans siste ord til Telepensjonisten.

Jahn

”ÅPEN LINJE” LUKKET

Telenors bedriftsavis Åpen linje har avgått ved døden. Bladet har gått inn, - og ut av tiden. Begravelsen har skjedd i stillhet, visstnok i mars. Døden kom brått og uventet etter at nr 2 i år 2004 var produsert. Om det var en naturlig død, en ulykke eller et mord vites ikke. Selvmord var det neppe, sist vi leste bladet virket det både friskt og raskt med aktuelle budskap og reportasjer og uten holdepunkter for at dette var slutten.

Hva betyr dette for oss og for Telenor? At landets største og fremste kommunikasjonsbedrift velger å bryte en viktig kommunikasjonskanal er et sjokk for oss pensjonister. Det trykte ord har mye større gjennomslagskraft enn informasjonssider på datanettet. Med ei avis får du oversikt med et raskt overblikk over overskrifter og sider. Ei avis kan du ta med deg og lese senere, om det passer best. Og den blir kopiert og lagret i Nasjonalbibliotekets arkiv og bevart for etterslekten.

Ei side på Internett kan ha mye informasjon. En enkelt artikkel er fort lest, fort glemt og tapt for alltid etter kort tid. Ingen instans lagrer stoff fra Internett som historisk ettermæle.

Bladet Åpen linje kan aldri erstattes av nyhetsmeldinger på Telenors nettsider. Temaartikler og informasjon om bedriften blir et savn. På Internett mister du overblikket og helheten. Du plukker kanskje noen enkelttoppslag ut fra hva du finner interessant og har tid til å bla i, men det meste går hus forbi.

Det hadde vært på sin plass med informasjon om at det var slutt, til de mange tusen lesere. 4000 av dem var pensjonister. Vi teller kanskje ikke så mye. Men hva med de 20000 tusen som ennå jobber? At linja er åpen, betyr vel at de ansatte har en mulighet til å si fra om hva de mener og opplever. Betyr nedleggingen at ledelsen ikke lenger er så interessert i hva de ansatte mener? Er ”hold kjefst og jobb” det egentlige budskapet?

Et endelikt i stillhet starter tankevirksomhet. Når intet er meddelt, er det vel sparekniven som er ute. Man greier seg godt uten eget blad og med færre informasjonsmedarbeidere, tilsynelatende. Å holde seg med egne publikasjoner har sin pris. Det merker også bladet Telepensjonisten. Vår økonomi er trang. Men Telenors? Årsmeldingen for 2003 flagger et resultat på vel 5 milliarder kroner etter skatt. Det er som vanlig ny rekord.

Mye vil ha mer. Aksjeeierne roper på større utbytte. Da er det enkelt å kutte kostnadene for intern-informasjonen. De ansatte må jo allikevel ta det som kommer, vil de være med på dansen.

Vi overveldes av informasjon i postkassa. Det meste går direkte kildesortert til søppelkassa. ”Åpen linje” gjorde ikke det. Den ble lest og lagt oss på hjertet. Nå er det slutt. Og om litt helt glemt. En sorg og et savn går fort over. Nå er Telenor bare en regningsadresse for oss. Og det kan vel like gjerne være Netcom og Tiscali som Telenor, når båndene løsner.

Spaltene i Telepensjonistene er åpne for ansattmeninger og ledertanker. Men vi er ikke levedyktig uten støtte fra Telenor. Våre kostnader er langt bakom kommaet i regnskapet til Telenor. Men selv små monner drar, så trygge er vi ikke. Spørsmålene er:

Er pensjonistmeninger verdt noe? Fins det fortsatt åpne linjer i Telenor?

Red.

Takk for innsatsen Ole!

På Årsmøte i Trondheim 24. mars 2004 overlot Ole Vordal kassererjobben til Åshild Nysetvold. Ole har vært med i Styret i foreningen siden han gikk av med pensjon i 1994.

Selv med bosted 5,5 mil nord for Trondheim har det aldri vært problemer med å møte verken til Styre- eller Medlemsmøter. En seriøs kasserer og en humørspreder som vi alle har satt pris på.

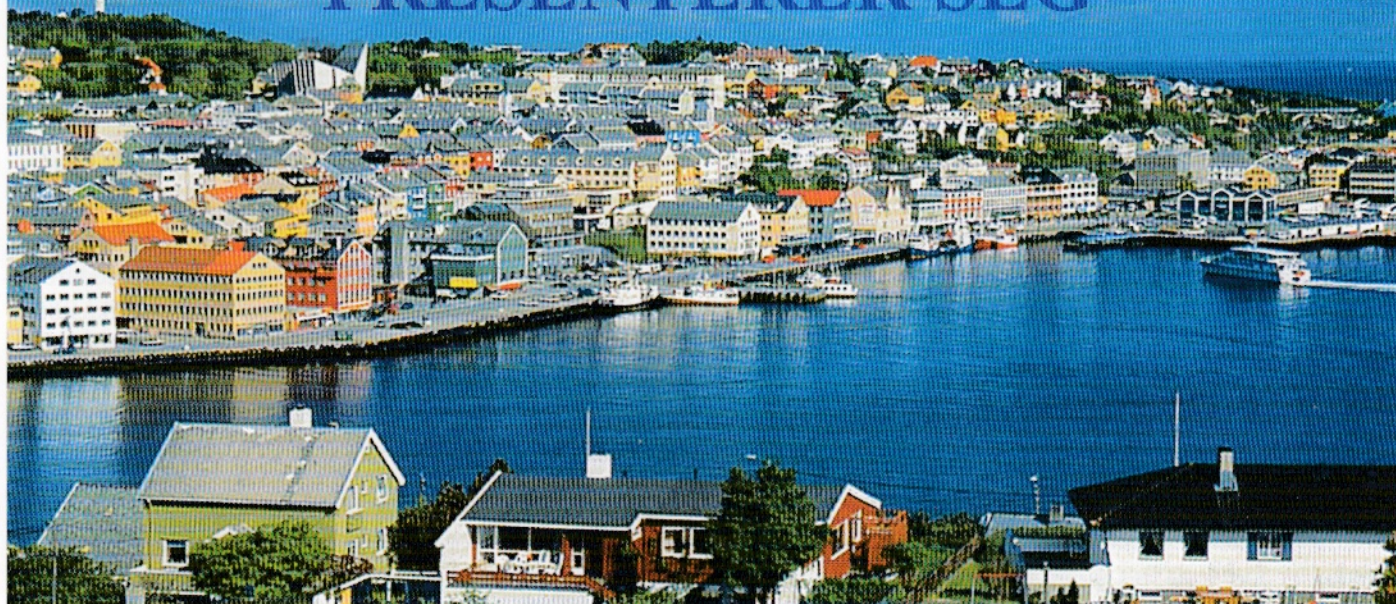
Nyt ditt otium Ole – det er deg vel unt og Velkommen til byen selv uten styreverv!

Hilsen Styret

Kasserer Ole Vordal takker av etter 10 års innsats i Trondheimsforeningen.

KRISTIANSUND PRESENTERER SEG

Atlanterhavsbyen Kristiansund ligger vakkert til.

Vi tar gjerne imot utfordringen fra redaktøren om å presentere lokalforeningen vår for TELEPENSJONISTENS lesere. Vi skulle gjerne ha hatt litt bedre tid på jobben, kanskje tatt noen flere bilder, men vi godtar redaktørens tidsnød.

Før og nå

Kristiansund telepensjonistforening ble stiftet i 1979 med 23 medlemmer. Siden starten har foreningen vokst jevnt, og har idag 83 medlemmer.

De fleste er bosatt i Kristiansund, men også andre steder på Nordmøre. Som på Sunndalsøra i sør til Smøla i vest, og fra Surna i øst til Averøya med Atlanterhavsveien i vest – kort sagt innenfor grensene til det gamle Kristiansund teleområde.

Vi håper fortsatt på vekst i medlemstallet, for det er enda noen få Telenoransatte igjen i Kristiansund. De fleste måtte jo gå over til Manpower for noen år siden, da de overtok Kundeserviceavdelingen.

Økonomi

Økonomien i foreningen er rimelig god. Telenor har for lengst solgt unna sine eiendommer i Kristiansund, så vi slipper de store husleieutgiftene som mange andre foreninger sliter med. Medlemsmøtene har de siste årene vanligvis vært holdt i Sanitetsforeningens lokaler i Kristiansund, et rimelig og godt tilbud. På møtene tar vi opp aktuelle saker og har innlegg om byens ve og vel.

Deltakerne betaler serveringen selv, og loddpengene dekker husleia. Styremøtene holdes privat. PC og

kopieringsmaskin til styrebruk er også privateid. Løpende driftsutgifter er dermed minimale.

Møtene

Vi legger opp til 8-9 medlemsmøter årlig, og oppmøtet er bra. Julemøtet/festen er svært populær. Den arrangeres på kveldstid i festlige rammer med underholdning, god mat og drikke. Da tar styret "spanderbuksene" på, og er raus med tilskudd til arrangementet.

Vi har også hatt fellesmøter med LOP (Landsforeningen for Offentlige Pensjonister) med tema av felles interesse.

Hver vår og høst utarbeides møteplan for sesongen. Den sendes alle medlemmer. I tillegg annonseres møtene i lokalavisa møtedagen.

Turer

Sommertur arrangeres hvert år, men helst dagsturer ifølge medlemmenes ønske.

Også når det gjelder turer i foreningens regi, er styret raus med tilskudd.

I år er foreningen 25 år. Det markeres med en busstur rundt Ytre Nordmøre med en bedre middag underveis.

Av tidligere turer kan nevnes: Storlidalen med museum/gårdsbesøk/middag, Ålesund med besøk på akvariet og middag på Aksla, 3-dages tur til Dovrefjell, Tingvoll museum, felles operaaften i Kristiansund m.m.

Uformelt treff

Hver onsdag - unntatt onsdager med medlemsmøter samt sommermånedene - møtes en del telepensjonister til uformelt treff som blott er til lyst, på en av byens kafeer. Det er populært blant mange telepensjonister.

Andre tiltak

Vi har hatt en representant i Kristiansund kommunale eldreråd siden etableringen i 1996, og har med hell vært med og øvd press på våre lokalpolitikere når det gjelder positive tiltak i eldreomsorgen. På medlemsmøtene er det blitt informert om eldreomsorgen - på godt og på vondt. Via eldrerådet har vi i flere år vært med og arrangert Eldredagen 1.oktober. Et meget populært tiltak blant de eldre i kommunen.

Sosial kontakt

Åremåldagene fra 70 år og oppover blir husket med blomster. Medlemmene setter stor pris på dette tiltaket.

Det er vanskelig å holde kontakten med alle våre medlemmer. Derfor er bladet TELEPENSJONISTEN så viktig. Det sendes til alle. Også til de som på grunn av helseproblemer- og/eller geografisk avstand, ikke har anledning til å delta på våre arrangementer. TELEPENSJONISTEN er for mange den eneste kontakten de har med foreningen.

Vårt håp er at det fortsatt satses på TELEPENSJONISTEN i lang tid fremover.

VI ØNSKER ALLE TELEPENSJONISTER EN RIKTIG GOD SOMMER

*Hilsen Telepensjonistene i Kristiansund.
Gerd Ohr/leder*

Noen av medlemmene på en av de mange pensjonistturene.

JUBILEUM I HAUGESUND

Telepensjonistforeningen i Haugesund har feiret sitt 25-års jubileum. Blant gjestene var også Forbundsleder Gerd Waktaar Gamst. Foreningens leder, Arne Fosse, holdt hovedtalen. Den var formet som et historisk tilbakeblikk. Det kan ha interesse for flere, og TP gjengir manuskriptet, uten at det gir taleren full rettferdighet for fremføringen.

Gode Telepensjonistvenner!

"Nå glemmer vi rynker og grånende hår - tilbake vi rir gjennom dager og år.....", heter det i sangen.

La oss gjøre det, og se litt bakover på den tiden vi har lagt bak oss i det som før var Televerket, og som i dag er splittet i Telenor A/S og Bravida ASA. La oss ta utgangspunkt i dem som var med da Telepensjonistenes Forening i Haugesund ble stiftet for et kvart århundre siden, med Ole Samuelson som leder.

Året var 1979.

De som dannet foreningen den gang hadde lang tjenestetid bak seg fra Televerket eller Haugesund Telefonselskap. Hvilken ballast hadde de med seg, da de som pensjonister stiftet foreningen?

Jo, de hadde slitt med det jeg vil kalle Arven fra 50 årene: Et akterutseilt Televerk i små kår. Det var over 100.000 i telefonkø, og hundrevis av årsverk gikk med til å administrere ventelistene. Telefontettheten var nest lavest i Europa. Bare danskene var dårligere, de lå på bunnen.

"Det er faktisk ikke kapital til å bygge ut telefonen" sa politikerne, og overtok Haugesund Telefonselskap i 1954. "Telefonmangelen er et luksusproblem" sa LO-kjempen den gang, Konrad Nordahl.

Det var i 50-årene.

Så inn i 60-årene

Da var vi som sitter her, kommet med som uerfarne ungdommer, som mange kalte oss da.

Det store organisasjonsutvalget var satt ned og hadde sine første møter: Televerket skulle moderniseres og effektiviseres. (Rigmor Førland her fra Haugesund var medlem i dette utvalget. Hun var så vidt jeg husker representant for KTTL, som det het den gang). Rogaland Radio åpnet som en av Europas mest moderne radiostasjoner, om ikke den mest moderne. Radiolinjeutbyggingen skjøt fart, og bl.a. settes Bokn TV-sender i provisorisk drift.

Nordisk Satellittsamband var etablert. Det var 7000 ansatte i rikstelefonen, landet sett under ett. På landsbygdene var det tilknyttingsnett med opp til fem abonnenter på samme linje. Kopervik ble understasjon under Haugesund, og i midten av 60 årene fikk Haugesund 5-sifret nummerserie.

Vi rir videre inn i 70-årene

Vi som er her i dag, er i vår beste alder, sies det, - 35-40 års alderen. Da starter de dramatiske årene med omorganisering og effektivisering som Organisasjonsutvalget begynte å arbeide med i 1961 - det tok altså 9 år før tiltakene tok til. Selv om omorganiseringen den gang ble betraktet som en intern rasjonalisering, interesserte det politikerne i det ganske land. Tidlig ble det satt som mål at landet skulle være fullautomatisert innen 1980. Det bygges nytt Telebygg her i Haugesund, og i 1975 flytter Rikstelefonen inn.

I 1975 blir Haugesund etablert som teleområde etter en overgang som storkontrollkrets. Storkontrollkrets på grunn av usikkerheten omkring Stord. Skulle Stord bli eget teleområde eller gå inn i Haugesund, slik som flertallet i Organisasjonsutvalget gikk inn for? Alle her vet hvordan dette utviklet seg til en het politisk sak som endte i Stortinget til slutt.

Tanken om å etablere et eget Telepensionistlag i Haugesund begynte å ta form, og i 1979 blir foreningen en realitet med Ole Samuelsen som leder.

Så rir vi inn i 80-årene

Vi som er her, er da i 45-50 årene. Vi tenkte vel ikke så mye på pensjonsalderen, selv om foreningen var ganske aktiv i disse årene med Ole Samuelsen som leder og medlem av Landsforeningens styre. Mange unge var kommet til, spesielt i Linje- og Planavdelingene. Vi hadde store oppgaver foran oss. Det var fremdeles 83.000 kunder på venteliste, landet sett under ett. Vi hadde 200 millioner kroner i underskudd. Vi var lånefinansiert med lån vi bare fikk lov å betale renter av, og fikk ikke lov å betale ned. MEN.....I 1984 var landet fullautomatisert og digitaliseringen av Telenettet var i emning. Noe som senere skulle vise seg å bli en gjennomgripende teknisk revolusjon.

Det helautomatiske Nordiske Mobiltelefonnettet ble etablert som det første i Europa, og Norge var ledende her.

Vi her i Haugesund presenterte oss aktivt for publikum med foredrag i forskjellige foreninger og lag. Vi var sponsorer i "Den Norske Filmfestivalen" og "Sildajazzen". Vi

skåret på topp blandt teleområdene når det gjaldt service overfor bedriftsmarkedet. Her lå vi blant de fem beste i landet i flere år på rad. Vår generaldirektør Kjell Holler sto frem med visjonen om at Norge skulle bli et ledende Teleland innen 1995.

Så galopperer vi inn i 1990-årene

Vi er blitt eldre da, og ved starten av disse dramatiske årene for oss som er telepensionister i dag, må vi konstatere at Telefonkøen var borte.

Televerket var selvfinansiert med et overskudd på 1700 millioner kroner, selv om vi hadde senket tellerskrittprisene med 25% siden 1989. Televerket fikk Produktivitetsprisen, Logistikkprisen og Lederprisen.

La oss stoppe opp litt her: Televerket gikk over til å bli Telenor. Privatisering og børsnotering var nå de fremste målene. Det førte til den største snuoperasjon i norsk industrihistorie, og det er sant som det sies i sangen: "Ofte i motvind vi båten vår rodde - alt ble ikke slik som vi håpet og trodde".

Vår generaldirektør Kjell Holler ble engang i begynnelsen av 1980-årene spurt om hvorfor han ønsket å bli generaldirektør for Televerket. Den gang vi var en utskjelt bedrift med store ventelister, manglende summetone og trange investeringsrammer. "Som styreformann i flere år", svarte Holler, så jeg hvor store og gode menneskelige ressurser Televerket rådde over. Disse må kunne mobiliseres, og vår suksess vil være sikret". UTSKJELT ETAT GJØR NOE, var en av hans artikler som ble sitert den gang.

Holler fikk rett. Det var i hans tid vi fikk de omtalte prisene, og VI BLE ET LEDENDE TELELAND I EURO-PISK SAMMENHENG. Både når det gjaldt kvalitet og pris. Vi hadde i midten av 1990 årene et av Europas mest funksjonelle telenett, og ikke minst: Vi var en bedrift med et meget godt omdømme i publikums bevissthet.

Dette skal vi huske og være oss godt bevisst - kjære venner! Det var dette grunnlaget som ble overlatt til Tormod Hermansen i Telenor og vår gamle kjenning fra Stord i Bravida, og som de skulle bygge videre på i sin ferd mot børsnotering. Derfor, kjære venner, vi kan trygt kalle oss stolte Televeteraner.

Kanskje vil Telenor A/S og den nye ledelsen både der og i Bravida få øynene opp for dette. Og støtte oss, slik at både vi og fremtidige pensjonister også kan kalle seg stolte veteraner. Da vil vi som pensjonister bli gode ambassadører for den bedriften vi var med på å bygge opp. Her ligger det en klar utfordring til dagens toppledere både i Telenor og Bravida.

Så kjære pensjonistvenner! Vi hever vårt glass og utbringer en skål for vår forening på denne vår 25-års jubileumsdag, og vi gratulerer oss selv med de gode resultater og det gode omdømme vi var med å skape, og som Tormod Hermansen og hans folk hadde til å bygge videre på.

Museumsinspektør Jan Hybertz Gøricke har ansvar for telestillingene.

Under telepensjonistenes landstreff og tur til København sist i april, benyttet TP anledningen til å besøke det danske Post & Tele Museum i Købmagergate 37 ved Strøget i København. Uten forhåndsavtale men med en god porsjon flaks, gikk vi oss rett på Jan Hybertz Gøricke som er museumsinspektør med ansvar for telesamlingene og utstillingene. Han tok oss vel i mot, selv om han egentlig var opptatt med andre ting.

Jan Hybertz Gøricke er den eneste ved museet som har ansvar bare for telesiden. I Danmark er Post og Tele naturlig integrert. De øvrige 34 personene knyttet til museet jobber på tvers av de to områdene som dekkes av post og telekommunikasjon. Museet satser mye på tematiske utstillinger. Et eksempel er utstillingen "Din for evig" som spenner fra håndskrevne gamle kjærlighetsbrev til E-mail og dagens form for dating via E-mail og SMS.

P&T er Danmarks nasjonale museum for kommunikasjon, post og tele. Det ble stiftet som et fond i 1996 av TDC A/S og Post Danmark A/S med eierandeler 60-40. Før den tid het det Dansk Post og Telegrafmuseum. Museet oppbevarer Danmarks nasjonale samlinger innen post og tele og rår over Danmarks største frimerkesamling og landets viktigste fagbibliotek. I tillegg fins det mindre regionale tekniske samlinger fra monopoltiden flere steder på Jylland og Fyn hvor det tidligere var egne regionale telefonselskaper.

P&T museet holder til i det som tidligere var Hovedtelegrafen i København. Lokalene er restaurert og ble omgjort til Kommunikasjonens Hus og åpnet som museum i 1998. Vegg i vegg ligger hovedpostkontoret med vanlige publikumsfunksjoner. I øverste etasje av Kommunikasjonens hus finner du Cafe Hovedtelegrafen. Det er et rolig spisested med rimelig mat (40 – 90 kr for en lunsj), stilige lokaler og uteterrasse med god utsikt over en del av Københavns severdigheter.

DANSK TELEMUSEUM EN OPPLEVELSE

Til København i sommer? TP anbefaler et besøk i Kommunikasjonens Hus på Strøget og en rimelig og god lunsj i 5. etasje etter en rundtur i dansk Post & Tele Museum. Enten det er historien om teleutvikling eller post og frimerker som interesserer, du angrer neppe på besøket. Dette er historie på en ny måte.

Museet får sine inntekter fra kafédriften, billetter, trykksaker og utleie av lokaler for møter og liknende, i tillegg til støtten fra fondseierne.

Den store temautstillingen i sommer er ONLINE I 150 ÅR. En vandring gjennom denne utstillingen gir deg et godt innblikk i telegrafens utvikling, og de store milepælene i utviklingen fram mot dagens digitale nett og satellittkommunikasjon. Visste du at telegrafkablene som ble lagt på 1800 tallet til lands og til vanns, var årsak til krigslykke og stormaktskonflikter? At sjøkablene ofte ble pløyd ned i bunnen av dykkere med kabelpløgg?

Den faste utstillingen i museet er lagt opp som en lang historisk vandring gjennom postens og telekommunikasjonens utvikling i Danmark. Dette er "levende historie" på en spennende måte. Fra postens travende hestetransport av brev og meldinger til telegramblanketter med reklame om tiltak mot kreft.

Danskene har fått det til. Har du en dag i København, anbefaler vi å bruke noen timer i Kommunikasjonens Hus i Købmagergate 37. Enten du er filatelist og går etter frimerkeutstillingens godbiter, eller vil gjenoppleve telehistorien og egne minner som telemenneske, vil du ha stor glede av å besøke dette museet.

Arbeidsantrekk for sjøkabelleggere

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING!

Her møter du venner og kollegaer og oppfrisker gamle minner

ARENDAL	Björg Berli	Sandnes	4812 Kongshavn	37 08 82 71
BERGEN	Aslaug Hellevang	Postboks 7150	5020 Bergen	55 13 43 87
BODØ/SALTEN	Gerd Blomstrand Kristensen	Tjeldberget 11	8012 Bodø	75 58 11 68
DRAMMEN	Odd Nålby	Tors vei 48 B	3040 Drammen	32 81 00 25
GJØVIK	Bjørn Kjensberg	Frans Olsensv. 11	2817 Gjøvik	61 17 39 09
GLÅMDAL	Jan H. Andreassen	Blomstervn. 37	2208 Kongsvinger	62 81 59 40
GUDBRANDSDAL	Solveig Båstoløkken	Grendevn. 10, Sjoa	2670 Otta	61 23 60 34
HAMAR	Jon Kroken	Seierstedsv. 6	2322 Ridabu	62 52 42 50
HARSTAD OG OMEGN	Bodil Hanssen	Stokkemyrvn. 33D	9409 Harstad	77 07 36 03
HAUGESUND	Arne Fosse	Hervikvn. 10 D	5521 Haugesund	52 71 65 50
HELGELAND	Evald Hagenes	Veslefrikkvn. 13	8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
KRISTIANSAND	Elisabeth Augland	Koggevn. 62	4624 Kristiansand	38 08 52 78
KRISTIANSUND	Gerd Ohr	Sørsundvn. 28	6507 Kristiansund	71 67 12 06
LARVIK	Øyvind Jensen	Jegersborgg. 8 C	3257 Larvik	33 18 27 46
LEVANGER	Sigrun Moe	Rognhaug	7600 Levanger	74 08 13 62
LILLEHAMMER	Else Doseh	Frødingfaret 8	2613 Lillehammer	61 25 03 15
LILLESTRØM	Arve Dehli	Gamle Rovenv. 39	1900 Fetsund	63 88 14 22
LOFOTEN	Kjell Tetlie	Postboks 2	8309 Kabelvåg	76 07 83 12
MOLDE	Sigrid Jordhøy	Torbjørnsv. 13	6429 Molde	71 25 33 13
NAMSOS	Randi Langås	Vasshusvn. 2	7800 Namsos	74 27 50 68
NARVIK OG OMEGN	Hjalmar Bruvoll	Frydenlundsg. 34 A	8516 Narvik	76 94 66 56
NORD-ØSTERDAL	Ole Østlund	Hersesetøa	2478 Hanestad	62 46 79 15
OSLO	Inger Trøan	Sofies plass 3 C	0169 Oslo	22 46 86 44
RINGERIKE	Halvard Solberg	Krokenvn. 16	3515 Hønefoss	32 12 27 09
SANDEFJORD	Leif Willy Fjeld	Skiringssalsvn. 126 B	3213 Sandefjord	33 45 86 16
SENTRALE ENHETER	Kristen Folkestad	Telev. 3	2020 Skedsmokorset	63 87 65 78
SKIEN	Elise Kristoffersen	Kirkebakken 16	3921 Porsgrunn	35 55 40 69
SOGN OG FJORDANE	Dagunn Klakegg	Postboks 168	6801 Førde	57 82 14 21
STAVANGER	Marit Torkildsen	Regimentvn. 80	4045 Hafrsfjord	51 55 16 66
STEINKJER	Sverre Steinstad	Sundsnesvn. 35	7670 Inderøy	74 15 32 26
TROMSØ	Anne-Berit Aune	Utsikten 78	9018 Tromsø	77 67 51 00
TRONDHEIM	Inger Qvam	Magnus Berrføttsv. 1B	7046 Trondheim	73 91 81 50
TØNSBERG	Unni Due Rosenblad	Nedre Bogenvei 43	3150 Tolvsrød	33 32 45 14
VALDRES	Astri Jodalen	Øvrevn. 33	2900 Fagernes	61 36 00 59
ØSTFOLD	Karsten Karlsen	Skogfaret 33	1621 Gressvik	69 32 72 27
ÅLESUND	Oddveig Saure	Ørmetua 12	6009 Ålesund	70 13 78 30